

إِنَّ الْوُصُولَ إِلَى اللَّهِ سَفَرٌ لَا يُدْرَكُ إِلَّا بِامْتِطَاعِ اللَّيْلِ

**همانا رسیدن به خدا، سفری است
که جز با مرکب قرار دادن شب
(شب زنده داری) نمی توان به آن
دست یافت.**

إِنَّ اللَّهَ بِجُودِهِ وَرَأْفَتِهِ مَنْ عَلَى عِبَادِهِ بِنَيْبِهِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَوَقَّكُمْ
لِقَبُولِ دِينِهِ وَآكْرَمِكُمْ بِهَدَايَتِهِ

خداوند، به سبب بخشندگی و مهربانی اش بر
بندگانش منت نهاد و پیامبرش محمد صلی
الله علیه و آله را بشارت دهنده و بیم دهنده
فرستاد و شما را توفیق داد که دین او را
پذیرید و با هدایتش شما را گرامی داشت.

مناقب، ابن شهر آشوب، ج ۴، ص ۴۲۵

Ahlulbait.com

فَمَنْ كَفُفَ مِنْ الْجَبَالِ يَنَاوِرُ لِمَنْ اسْتَضَاءَ بِنَاوِعِصْمَةَ لِمَنْ
إِعْتَصَمَ بِنَا. مَنْ أَحْبَبْنَا كَانَ مَعَنَا فِي السَّنَامِ الْأَعْلَى وَمَنْ
انْحَرَفَ عَنَّا مَالَ إِلَى التَّارِ

ما پناهگاه کسی هستیم که به ما پناه آورد؛ و
روشنی کسی هستیم که از ما فروغ گیرد؛ و
نگهدارنده ی کسی هستیم که در حفاظت ما
درآید. هر که ما را دوست بدارد، در قلعه ی برتر
با ما خواهد بود، و هر که از ما منحرف گردد،
به آتش دوزخ داخل می گردد.

مناقب، ابن شهر آشوب، ج ۴، ص ۴۳۵

Ahlulbait.com

هُوَ ابْنِي وَخَلِيفَتِي مِنْ بَعْدِي، وَهُوَ الَّذِي يَغِيبُ غَيْبَةً
طَوِيلَةً وَيُظْهِرُ بَعْدَ امْتِلَاءِ الْأَرْضِ جُورًا وَظُلْمًا،
فَيَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا

**او پسر من و جانشین من بعد از من
است. و او کسی است که مدت طولانی
غایب خواهد بود و آن گاه که زمین پر از
جور و ستم شده باشد، ظهور می کند و
جهان را پر از عدل و داد می کند.**

اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا زَيْنًا وَلَا تَكُونُوا شِينًا، جُرُّوا إِلَيْنَا كُلَّ
مَوَدَّةٍ وَادْفَعُوا عَنَّا كُلَّ قَبِيحٍ

از خدا پروا کنید و زینت (ما) باشید،
نه مایه‌ی عار و ننگ. هر محبت و
مهرورزی را به سوی ما بکشانید و
هر زشتی را از ما دور کنید.

تحف العقول، ص ۴۸۸

Ahlulbait.com

لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ، وَأَتَمَّ الْعِبَادَةَ كَثْرَةُ
التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ

**عبادت، روزہ و نماز بسیار نیست؛
بلکہ عبادت، تفکر بسیار در امر
خداوند است.**

خِصْلَتَانِ لَيْسَ فَوْقَهُمَا شَيْءٌ: الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَنَفْعُ الْإِخْوَانِ

**دو خصلت است که چیزی بالاتر از
آن دو نیست: ایمان به خدا و
سودرسانی به برادران.**

مَنْ لَمْ يَتَّقِ وَجْهَ النَّاسِ لَمْ يَتَّقِ اللَّهَ

**هرکس از روی مردم شرم و پروا
نکند، از خدا هم پروا نخواهد کرد.**

فرهنگ جامع سخنان امام عسکری علیه السلام، ص ۴۱۸

Ahlulbait.com

أَوْرَعُ النَّاسِ مَنْ وَقَفَ عِنْدَ الشُّهْبَةِ، أَعْبَدُ النَّاسِ مَنْ أَقَامَ
عَلَى الْقَرَائِضِ، أَزْهَدُ النَّاسِ مَنْ تَرَكَ الْحَرَامَ

پارساترين مردم كسے است كه
هنكام برخورد با شبهه و مشتبه،
توقف كند، عابدترين مردم كسے
است كه واجبات را انجام دهد.
زاهدترين مردم كسے است كه از
حرام چشم بپوشد.

أَضَعُفُ الْأَعْدَاءِ كَيْدًا مَنْ ظَهَرَ تَعَدَاوَتُهُ

ضعیف ترین دشمنان از نظر کید و

مکر کسی است کہ دشمنی اش

آشکار باشد

خَيْرُ إِخْوَانِكَ مَنْ نَسِيَ ذَنْبَكَ وَذَكَرَ إِحْسَانَكَ

**بهترین برادرانت کسی است که
خطای تو را فراموش کند و نیکی تو
را به یاد داشته باشد.**

لأثمارٍ، فيذهب بهاؤك، ولا تُمازح فيحترأ عليك

**جدال مکن، کہ شکوہ و ہیبت تو
مے رود؛ شوخے مکن، کہ بر تو
گستاخ مے شوند.**

الْحُظُوظُ مَرَاتِبُ، فَلَا تَعْجَلْ عَلَى ثَمَرَةٍ لَمْ تُدْرِكْ، فَإِنَّهَا
تُنَالُ فِي أَوَانِهَا

**برای بهره ها مراتب و درجات است،
پس در چیدن میوه ای که نرسیده
است شتاب مکن، چرا که در
وقتش به دست خواهد آمد**

مَنْ مَدَّحَ غَيْرَ الْمُسْتَحَقِّ فَقَدْ قَامَ مَقَامَ الْمُتَّهَمِ

**هر کس شخصه را ستایش کند
که شایسته آن نیست، در جایگاه
فرد متهم قرار گرفته است**

أَقْلُ النَّاسِ رَاحَةً الْحَقُّوْدُ

**کم آسایش ترین مردم
کینه توز است.**

فرهنگ جامع سخنان امام عسکری علیه السلام، ص ۴۱۴

Ahlulbait.com

جُرَاةُ الْوَلَدِ عَلَى وَالِدِهِ فِي صِغَرِهِ، تَدْعُو إِلَى الْعُقُوقِ فِي كِبَرِهِ

**گستاخے فرزند بر پدرش در
کوچکے اور ابہ، عاق شدن و مخالفت
در بزرگسالی مے کشاند.**

قلبُ الاحمقِ في فَمِه، وقَمُّ الحَكِيمِ في قَلْبِه

**دل احمق در دهان اوست، و دهان
حکیم و فرزانه در قلب اوست.**

تحف العقول، ص ۴۸۹

Ahlulbait.com

اشدُّ النَّاسِ إِجْتِهَاداً مَنْ تَرَكَ الذُّنُوبَ

**پرتلاش ترین و سخت کوش ترین مردم،
کسے است کہ گناہان را ترک کند.**

يُسَّ الْعَبْدُ عَبْدٌ يَكُونُ ذَا وَجْهَيْنِ وَذَا لِسَانَيْنِ، يُطْرَى أَخَاهُ
شَاهِدًا وَيَأْكُلُهُ غَائِبًا، إِنْ أُعْطِيَ حَسَدَهُ وَإِنْ ابْتُلِيَ خَانَهُ

**بنده ی بدی است آن که دور و دو
زبان باشد. در مقابل، از برادرش
تعریف کند و پشت سر او را
بخورد. اگر برادرش بهره مند
باشد به او حسد ورزد و اگر
گرفتار شود، به او خیانت کند**

أوصيكم بتقوى الله والورع في دينكم، والاجتهاد في
الله، وصدق الحديث وأداء الأمانة إلى من ائتمنكم من برِّ
أوفاجر وطول السجود وحسن الجوارِ

شما را سفارش می کنم به تقوای الهی،
پرهیزگاری در دینتان، تلاش در راه خدا،
راستگویی و امانت داری نسبت به کسی
که شما را امین شمرده است؛ چه
نیکوکار باشد چه بدکار و به سجود
طولانی و معاشرت خوب با همسایه.

مَنْ الْفَوَاقِرِ الَّتِي تَقْصِمُ الظُّهْرَ، جَارٍ إِنْ رَأَى حَسَنَةً
أَخْفَاهَا، وَإِنْ رَأَى سَيِّئَةً أَفْشَاهَا

از مصیبت های که کمر شکن
است، همسایه ای است که اگر
خوبی ببیند آن را پنهان می کند و اگر
بدی ببیند، آن را فاش می سازد

التَّوَّاضِعُ نِعْمَةٌ لَا يُحْسَدُ عَلَيْهَا

**فروتنی نعمتی است کہ بر آن
حسد نمی ورزند.**

تحف العقول، ص ۲۸۹

Ahlulbait.com

مِنَ التَّوَاضُعِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مَنْ تَمُرُّ بِهِ، وَالْجُلُوسُ
دُونَ شَرَفِ الْمَجْلِسِ

**سلام کردن به هر که بر او می گذری و
نشستن در جای پایین مجلس، از تواضع است.**

مِنَ الذَّنُوبِ الَّتِي لَا تُغْفَرُ، لَيْتَنِي لَا أُوَاحِدُ إِلَّا بِهَذَا

از گناهانی که بخشوده نمی شود
این است که کسی بگوید: کاش به
گناه جز این بازخواست نشوم

مَنْ رَضِيَ بِدُونِ الشَّرَفِ مِنَ الْمَجْلِسِ لَمْ يَزِلْ اللَّهُ وَ
مَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ حَتَّى يَقُومَ

**هرکس در مجلسی به نشستن در جای
پایین تر از شان خودش راضی باشد، همواره
خداوند و فرشتگان بر او درود می فرستند،
تا وقتی که از جایش برخیزد.**

املا عسکر

سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى النَّاسِ وَوُجُوهُهُمْ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَقُلُوبُهُمْ
مُظْلِمَةٌ مُتَكَدِرَةٌ الشُّنَّةُ فِيهِمْ بِدْعَةٌ، وَالْبِدْعَةُ فِيهِمْ سُنَّةٌ،
الْمُؤْمِنُ بَيْنَهُمْ مُحَقَّرٌ، وَالْمُنَافِقُ بَيْنَهُمْ مُوَقَّرٌ

بر مردم زمانه خواهد آمد که چهره هایشان خندان و شاد است.

ولی دلهایشان تاریک و گرفته است. سنت در میان آنان بدعت

شمرده می شود و بدعت، سنتی رایج می گردد. مؤمن در میانشان

حقیر است و منافق در بین آنان محترم شمرده می شود.

مَنْ كَانَ مِنَ الْفُقَهَاءِ صَانِتًا لِنَفْسِهِ، حَافِظًا لِدِينِهِ، مُخَالَفًا عَلَى هَوَاهُ،
مُطِيعًا لِأَمْرِ مَوْلَاهُ فَلِلْعَوَامِ أَنْ يُقْلَدُوهُ

**هر کس از فقها که خویشتندار باشد، دینش را نگهبان
باشد، با هوای نفس خود مخالف باشد، فرمانبردار
مولایش باشد، بر عموم مردم است که از او تقلید کنند.**

الإشراكُ في الناسِ أخفى من ديبِ التَّمَلِّ على المسحِ الأسودِ
في اللَّيْلَةِ المَظْلَمَةِ

**شرك ورزی (وریا) در مردم پنهان تر است از
جنبیدن و حرکت مورچه بر روی سنگ سیاه
در شب تاریک.**

موسوعة سيرة اهل البيت عليهم السلام، ج ۲۴، ص ۱۳۳

Ahlulbait.com

جُعِلَتِ الْحَبَائِثُ فِي بَيْتِ، وَالْكَذِبُ مَفَاتِيحُهَا

**همه ی پلیدیها در خانه ای قرار داده شده
و کلید همه آنها «دروغ» است.**

نزهة الناظر و تنبيه الخواطر، ص ۱۴۵

Ahlulbait.com

خَيْرٌ مِنَ الْحَيَاةِ مَا إِذَا قَدَّتْهُ أَبْغَضْتَ الْحَيَاةَ، وَشَرٌّ مِنَ
الموتِ مَا إِذَا نَزَلَ بِكَ أَحْبَبْتَ الموتَ

بہتر از زندگی، چیزی است کہ، چون آن را
از دست دہے از «زندگی»، بدت آید. و بدتر
از مرگ چیزی است کہ، چون بر تو فرود
آید، «مرگ»، را دوست داشته باشی.

ماتَرَكَ الْحَقَّ عَزِيزًا الْأَذَلَّ، وَلَا اخْتَذَ بِهِ ذَلِيلًا إِلَّا عَزَّ

هیچ فرد با عزتِ حق را رها نکرد، مگر آن

که خوار شد و هیچ خواری حق را

نگرفت، مگر آن که عزت یافت

فَرَضَ اللهُ تَعَالَى الصَّوْمَ لِيَجِدَ الْغَنِيُّ مَسَّ الْجُوعِ
فَيَخْنُو عَلَى الْفَقِيرِ

**خداوند متعال، روزه را واجب کرده است،
تا ثروتمند طعم گرسنگی را بچشد و در
نتیجه، به نیازمند مهرورزی کند**

إِذْفَعِ الْمَسْأَلَةَ مَا وَجَدْتَ التَّحْمَلَ يُمْكِنُكَ فَإِنَّ لِكُلِّ يَوْمٍ
رِزْقًا جَدِيدًا، وَاعْلَمْ أَنَّ الْإِلْحَاحَ فِي الْمَطَالِبِ يَسْلُبُ الْبِهَاءَ

**تا وقتی که می توانی تحمل کنی، دست
نیازمکشای چرا که هر روز را روزی و
رزق تازه ای است و بدان که اصرار در
خواسته ها، شکوه و آبرورا می برد**

كَهَافَ آدَبًا تَجَنَّبَكَ مَا تَكْرَهُ مِنْ غَيْرِكَ

در ادب تو همین بس که از آنچه از

دیگری نمی پسندی پرهیز کنی

املا عسکر

إِنَّ لِلسَّخَاءِ مِقْدَاراً، فَإِنْ زَادَ عَلَيْهِ فَهُوَ سَرْفٌ، وَ لِلْحَزْمِ مِقْدَاراً،
فَإِنْ زَادَ عَلَيْهِ فَهُوَ جُبْنٌ وَ لِلْإِقْتِصَادِ مِقْدَاراً فَإِنْ زَادَ عَلَيْهِ فَهُوَ
بُخْلٌ وَ لِلشَّجَاعَةِ مِقْدَاراً فَإِنْ زَادَ عَلَيْهِ فَهُوَ تَهَوُّرٌ

**سخاوت حدی دارد، اگر از حدش بگذرد، اسراف
است. حزم و احتیاط، اندازه ای دارد، اگر از اندازه
بگذرد، ترس است. میانه روی هم حدک دارد، اگر از
حدش فراتر برود، بخل است. شجاعت هم اندازه ای
دارد. اگر بیش از اندازه باشد، تهور و په باکے است.**

لَيْسَ مِنَ الْاَدَبِ اِظْهَارُ الْفَرَحِ عِنْدَ الْمَحْزُونِ

**اظهار شادمانی پیش انسان غمگین،
از ادب نیست.**

بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۳۷۴

Ahlulbait.com

مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَقَدْ زَانَهُ وَمَنْ وَعَظَهُ عَلَانِيَةً
فَقَدْ شَانَهُ

هر کس برادرش را در نهان موعظه
کند، او را آراسته است. و هر که او
را آشکارا موعظه کند، او را بدنام
و بی آبرو کرده است.

أَكثِرُوا ذِكْرَ اللَّهِ وَذِكْرَ الْمَوْتِ وَتِلَاوَةَ الْقُرْآنِ وَالصَّلَاةَ
عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَإِنَّ الصَّلَاةَ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ عَشْرُ حَسَنَاتٍ

**خدا را و مرگ را بسیار یاد کنید. زیاد
قرآن بخوانید و بر پیامبر صلی الله علیه
و آله بسیار درود و صلوات بفرستید،
چرا که صلوات بر پیامبر خدا ده
حسنه حساب می شود**

مَنْ يَزْرَعُ خَيْرًا يَحْصُدْ غَبِيْطَةً وَمَنْ يَزْرَعُ شَرًّا
يَحْصُدْ نَدَامَةً، لِكُلِّ زَارِعٍ مَا زَرَعَ

**هرکس نیکی بکارد، خوشی و
شادمانی درو می کند. و هرکس بدی
بکارد، پشیمانان درو می کند. برای هر
کشتکار همان است که کاشته است**

إِنَّكُمْ فِي آجَالٍ مَّنْقُوصَةٍ وَأَيَّامٍ مَّعْدُودَةٍ وَ
الْمَوْتُ يَأْتِي بَغْتَةً

به یقین شما در اجل‌های هستید رو به
کاهش و در روزهای هستید، شمارش
شده، و مرگ هم ناگهان می آید.

